

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Antoni Pladevall a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/antoni-pladevall> >

Antoni Pladevall

Qui sóc i per què escric

Antoni Pladevall

Mentre els pares munyien les vaques, i el blat puntejava als sembrats de davant de la casa, i els gats jeien endormiscats al voltant del foc de terra de la cuina, on

cremava en somort una soca de roure, a mi se'm disparava el primer vers d'un poema que destil·lava ràbia contra algú que m'havia ofès. No el volia escriure, us ho prometo, se'm va escapar. Era un dissabte de primavera, tenia quinze anys, i no ho vaig dir a ningú, com si fos una malifeta.

Callar no va servir de res. En vaig escriure un altre, i un altre, i un altre, que parlaven d'un tren que no es deturava a la meva estació o d'una euga que arrossegava buscall cap al llenyer, i finalment em van descobrir: m'agradaven les paraules. Ho vaig confessar tot amb una punta d'orgull mal dissimulat: m'enamoraven la bellesa i la força i la sonoritat i la ductilitat de les paraules que em facilitaven -impensable i impagable generositat extrema- la captura dels pensaments i les emocions que m'encenien o m'apagaven els ànims. Escriure em feia sentir més content o més trist o més enfadat o més atrapat per la bellesa del rostre impossible o del moviment vertiginós de la noia que m'esbotzava feliçment la pau. Embrutava albarans vells del pinso dels porcs o fulls arrencats del Bloc Maragall a qualsevol lloc de la Caseta del Puig, la masoveria mont-rodonina de Taradell, posada dalt d'un turó a tocar del riu Gurri, que des de feia tres generacions habitava la meva família. Torturava versos de fortuna desigual a la cambra que compartia amb el meu germà, vora la bassa infestada de capgrossos i de papallones i libèl·lules que no paraven de voleiar damunt l'aigua, al cobert embotit de bales de palla olorosa, a l'ombra dels codonyers bords en companyia de les gallines que s'hi ajocaven i ponien els seus ous, i també a la quadra de les vaques, el lloc més perillós, perquè sovint la remugant de torn tenia necessitat d'espolsar-se una mosca empipadora i em fuetjava inesperadament els morros -colofó brusc del poema que no havia demanat- amb la fúria de la seva cua emmerdada.

Durant la meva època d'estudiant de secundària a Vic, vaig conèixer un professor de grec clàssic que no era un professor comú, sinó un déu a qui, sortosament, li encantava molt viure ran de terra. Segimon Serrallonga (Torelló 1930-2002) era poeta, traductor, editor, bibliotecari, ribià empedreït, gran coneixedor de la cultura grecollatina i exhumador apassionat de les literatures de l'antiga Mesopotàmia, l'Egipte faraònic, el vell Israel i la Xina imperial. Serrallonga ens electrizava amb el to de veu greu i alat que gastava. Obria la boca i ens seduïa ràpidament amb les seves reflexions originals i profundes, tant se valia que parlés de gramàtica, literatura, filosofia, història, política o religió. Els seus comentaris eren tan vibrants que, encara que ens parlés de molts segles enrere, teníem la sensació que tot allò estava passant en aquell precís moment. No ens feia recular a l'Atenes clàssica: ens portava l'Atenes del segle cinquè al mig de l'aula. Anomenava Homer o Èsquil o Plató, i ja teníem Homer o Èsquil o Plató davant nostre. La bellesa d'Helena era realment insuperable, la guerra de Troia passava de veritat i Aquil·les de peus lleugers, efectivament, no caminava: botava. Savi i humil, Segimon Serrallonga era dues vegades savi.

Influït pel seu verb guspirejant, vaig estudiar filologia clàssica a la Universitat Autònoma de Barcelona, cosa que segurament explica que abandonés el vers lliure i m'arrisqués a imitar el ritme hexamètric

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Antoni Pladevall a LletRA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/antoni-pladevall> >

de la poesia èpica grecollatina, l'adaptació del qual a la literatura catalana ja havia estat estudiada per Jaume Medina, un altre poeta i traductor i erudit de la plana de Vic que em va fer estimar Virgili i Horaci i Ovidi com ningú a les classes de llatí que ens impartia a la universitat. Més endavant, vaig posar-me a escriure unes proses poètiques que són com unes estampes rurals i estudiantils de la meua primera edat: hi surto memoritzant noms de reis i emperadors romans, fent de paleta durant els estius a l'empresa de construcció d'un cosí i fent la cervesa, en acabat, al bar Vila amb el sobre de la setmanada a la butxaca, ordenant llibres d'autors clàssics de rica tipografia europea a la Biblioteca Episcopal de Vic, ajudant els oncles de Can Sentinella a arreplegar les collites de blat i de patates, i participant en l'extinció, el 31 de juliol de 1983, del terrible incendi que va calcinar pràcticament tots els boscos de Taradell.

Ara ja no visc a pagès. Els amos de tota la vida es van vendre la finca, els nous propietaris van aterrar la Caseta del Puig i, just al mateix lloc, aixecaren un xaletet sense cap encant especial que no recorda gens l'esveltesa del mas tricentenari. Ara visc al poble i escric novel·les, és a dir mentides, però mentides que s'assemblen molt a la veritat perquè, al capdavant, parlen del món que conec: de masies, de tractors, de camps, de boscos, de turons i, sobretot, de pagesos que s'enrabiaven de valent perquè, malgrat tots els seus esforços, cada dia costa més viure de la terra i del bestiar i sovint es troben en la necessitat de recórrer a estratègies de supervivència com la ramaderia intensiva, la restauració, el turisme rural, l'hoteleria i els camps de golf. Les novel·les em permeten construir una mena de retrat sobre les darreres transformacions econòmiques i socials que amenacen brutalment la continuïtat de la nostra pagesia. La solidaritat o la malfiança entre els veïns, l'herència patrimonial basada en la figura irrevocable de l'hereu, la divisió sexista de les tasques domèstiques, agràries i ramaderes, la relació cordial o tibant entre propietaris i masovers i la sinceritat i la hipocresia morals es combinen amb referències a les collites de cereals, patates i altres productes agrícoles, la compra i la venda de bestiar, el maneig de les eines manuals i de la maquinària i la regulació laboral al cicle natural de les estacions. La fatalitat i la psicologia extrema d'alguns dels personatges que poblen aquestes novel·les, així com l'experimentació de determinats recursos tècnics, deriven en bona mesura de la tragèdia clàssica grega.

La utilització, dissimulada o indissimulada, del paisatge familiar del meu Mont-rodon natal no obeeix a cap decisió premeditada, sinó més aviat al simple imperatiu biogràfic, el qual m'ofereix de passada comoditat i seguretat durant el procés de gestació de les obres i em reporta una sèrie de beneficis que considero importants en ficció, entre altres la coherència i la impressió de veritat. El tractor que llaura un camp de rostoll, o el pagès que bota un marge, o la granota que rauca a la bassa, o el toro que munta una vaca, o la màquina de segar que arrana una feixa de blat sota la mirada desconfiada del propietari de torn, o el zumzeig primaveral de les abelles entorn d'un lilà florit són sempre fets més creïbles si s'han observat en directe. No cal inventar gaire. Cal mirar atentament al nostre voltant i filtrar el que veiem amb el pensament posat en la màxima depuració verbal possible.

No sóc l'únic responsable de les meves obres. Els llibres dels escriptors admirats condicionen sempre en un grau o altre, volent o sense voler, la naturalesa final del que escrivim. Entre els autors de casa nostra que m'estimulen d'una manera especial figuren, d'una banda, els poetes [Jacint Verdaguer](#), [Josep Carner](#), [Màrius Torres](#), [Joan Vinyoli](#), [Francesc Parcerisas](#) i Pep Rosanes-Creus, i de l'altra, els narradors [Joaquim Ruyra](#), [Josep M. de Sagarra](#), [Mercè Rodoreda](#), [Jesús Moncada](#), [Emili Teixidor](#), [Jaume Cabré](#) i Miquel Àngel Riera, l'inusual capteniment artesà del qual sempre m'ha meravellat. Entre els estrangers, em rendeixo anant i tornant davant de Gustave Flaubert, Cesare Pavese, Giorgio Bassani, Antonio Tabucchi, William Faulkner, John Steinbeck i Paul Auster.

Hi ha dues coses en aquesta vida sobre les quals no tinc ni una ombra de dubte. La primera és que

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Antoni Pladevall a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/antoni-pladevall> >

el poder de la paraula és extraordinari, i la segona, que escriure em fa sentir més viu. Sobre la resta, ja no em veig amb cor d'opinar amb tanta seguretat.

Copyright text © Antoni Pladevall 2008

Tast de textos

Text

 WEB: Dos relats de Antoni Pladevall

Cleòpatra eixancarrada i la *Primera esquerra*.

http://www.barcelonareview.com/39/c_apa_1.htm

Biobibliografia

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://catalleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Pladevall+i+Arum%C3%AD+Antoni&sortdr opdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Pladevall+i+Arum%C3%AD+Antoni&sortdropdown=-&sear chscope=23

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SPladevall+i+Arum%C3%AD+Antoni|Orightresul t|U1?lang=cat&suite=pearl>

 WEB: Articles de l'autor (Traces)

<http://traces.uab.cat/search?f=author&p=Pladevall%20i%20Arum%C3%AD%20Antoni&sc=1&ln=ca>

 WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Pladevall+i+Arum%C3%AD%2C+Antoni&f=keyword&action_sear ch=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10 &sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autor

Crítica

 VIDEO: Antoni Pladevall al programa "De llibres" (Televisió de Catalunya)

Tertúlia literària sobre *Terres de lloguer*, a TV3.

<http://www.tv3.cat/ptv3/tv3Video.jsp?idint=206113136#>

 WEB: Antoni Pladevall

Biografia, obra...

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Antoni Pladevall a LletraA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/antoni-pladevall> >

<http://www.galerada.com/autors/antonipladevall.htm>

Comentaris

 WEB: "Josep M. de Sagarra és un escriptor irrepètible"

Pladevall entrevistat a l'e-notícies.

<http://hemeroteca.e-noticies.com/edicio-1679/lletres-catalanes/antoni-pladevall-josep-m.-de-sagarra-%E9s-un-escriptor-irrepetible-13020.html>

 WEB: Antoni Pladevall guanya el Premi Joaquim Amat-Piniella 07

Notícia de l'acte de lliurament del premi. Al *Diari de Manresa* (28/02/2007).

[http://www.diaridemanresa.cat/noticia/1459/antoni-pladevall-terres-lloguer-\(columna-2006\)-guanya-p-remi-joaquim-amat-piniella-2007.html](http://www.diaridemanresa.cat/noticia/1459/antoni-pladevall-terres-lloguer-(columna-2006)-guanya-p-remi-joaquim-amat-piniella-2007.html)

L'autor 2.0

A les xarxes

 WEB: Antoni Pladevall a Twitter

<https://lletra.uoc.eduhttps://twitter.com/Antonipladevall>
